

EXPRES

ILUSTROWANY

Nr 32 (1662)
ROK VI.

CZWARTEK

Narody nie ulęgną się terroru i represji

W dniu 31 stycznia w Warszawie odbył się potężny wiec protestacyjny ludności Stolicy, przeciwko faszystowskiemu zarządzaniu Plevna, zakazującym działalności trzech światowych federacji.

Na wiecu przemawiał przewodniczący CRZZ ob. Kłosisiewicz, który powiedział m. in.:

Pod naciskiem rządu Trumana, który domaga się przyspieszenia militarystyki i faszystacji Francji — rząd Plevna za pomocą terroru policyjnego jak i aktów faszystowskich próbuje złamać co raz bardziej narastający opór mas francuskich.

Mylą się faszyci, jeżeli w swej głupocie sądzą, że przez zakaz działalności międzynarodowych organizacji demokratycznych we Francji uda im się zerwać lub osłabić więź, jaka łączy lud francuski z masami ludowymi całego świata.

Mylą się faszyci jeżeli przypuszczają, że uda im się zerwać sojusz proletariatu francuskiego z proletariatem innych krajów i że zdołają przygotować grunt pod likwidację CGT i zdławienie francuskiego ruchu robotniczego.

Proletariat francuski wychowawcy przez bojową awangardę — Komunistyczną Partię Francji — w duchu aktywnej solidarności międzynarodowej, przekreśli wszystkie rachuby francuskich pachołków podlegaczy wojennych.

Wyrażając swe oburzenie na zarządzenia rządu Plevna skierowane przeciwko Światowej Federacji Związków Zawodowych i innym międzynarodowym organizacjom, lud pracujący Warszawy odpowiada na atak imperialistów wzmożoną pracą nad realizacją Planu 6-letniego.

Polskie masy pracujące żywią głębokie przekonanie, że Światowa Federacja Związków Zawodowych i inne międzynarodowe organizacje demokratyczne spotęgują — w obliczu zarządzeń Plevna — swą nieubłaganą walkę przeciwko imperialistycznemu i faszystowskiemu gwałtowi na prawa i swobodę demokratycznych, przeciwko podlegaczom wojennym.

W imię pokojowych dążeń narodu NRD nie zaniecha wysiłków zmierzających do zjednoczenia kraju Odezwa Izby Ludowej do Bundestagu

BERLIN. — Jak już donosiliśmy, we wtorek odbyło się posiedzenie Izby Ludowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Na posiedzeniu tym wszystkie frakcje polityczne uchwaliły wspólną odezwę do Bundestagu w Bonn w sprawie urzeczywistnienia propozycji rządu NRD o utworzeniu Ogólnoniemieckiej Rady Ustawodawczej.

W odezwie tej, mimo negatywnie odpowiedzi Adenauera na propozycję premiera Grotewohla, Izba Ludowa wyraża gotowość prowadzenia rozmów w duchu uczciwego zrozumienia wzajemnego we wszystkich sprawach związanych z utworzeniem i zadaniami Ogólnoniemieckiej Rady Ustawodawczej oraz przedyskutowania również takich problemów, które dr Adenauer wymienił w swym oświadczeniu z 15 stycznia, a mianowicie:

Przedstawiciele NRD w Ogólnoniemieckiej Radzie Ustawodawczej będą upoważnieni do konkretnego rozpatrzenia propozycji dotyczących warunków zjednoczenia Niemiec, a zwłaszcza propozycji wymienionej w oświadczeniu Adenauera w sprawie utworzenia prawnej struktury państwowej i opartej na zasadzie wolności formy rządów dla Niemiec, jak również zagadnienia obrony praw człowieka i utrzymania pokoju.

Przedstawiciele NRD w Ogólnoniemieckiej Radzie Ustawodawczej upoważnieni będą do prowadzenia z przedstawicielami Niemiec zachodnich rozmów w sprawie zmiany „ustawy o obronie pokoju”, aby rozciągnąć moc obowiązującą nowej ustawy na całe Niemcy.

Ponadto przedstawiciele NRD będą upoważnieni do przeprowadzenia rozmów w sprawie liczebności, uzbrojenia i dyslokacji policji w całym Niemczech, w tym również policji ludowej w NRD. Jeśli przy tym zostanie uznane za konieczne, Niemiecka Republika Demokratyczna dokona jeszcze przed zjednoczeniem Niemiec redukcji stanu liczebnego policji w Niemczech wschodnich na podstawie wzajemnie uzgodnionych zasad, które winny być obowiązujące również dla Niemiec zachodnich.

Odezwa stwierdza także, że przedstawiciele NRD wepół z

przedstawicielami Niemiec zachodnich będą mogli przedsięwziąć kroki, przewidujące zakaz remilitaryzacji, wycofanie wojsk okupacyjnych i zawarcie traktatu pokojowego, jak również warunki przeprowadzenia w całym Niemczech powszechnych wyborów.

Przedstawiciele NRD upoważnieni będą również do przedyskutowania innych propozycji, które mogłyby się przytoczyć do zjednoczenia Niemiec na pokojowej i demokratycznej podstawie.

Pocztowcy z NRD przybyli do Warszawy

WARSZAWA. — W dniu 31 stycznia br. przybyli do Warszawy przedstawiciele Ministerstwa Poczt i Telegrafów Niemieckiej Republiki Demokratycznej, w osobach: podsekretarza stanu dr Eehroera i dyrektora departamentu — Gebharda. Przeprowadzą oni w Warszawie rozmowy, mające na celu ustalenie zasad i rozmiarów współpracy pomiędzy Polską i NRD na odcinku poczt i telegrafów.

Wszyscy uczciwi katolicy popierają zniesienie tymczasowości na Z. O.

Konferencja księży — intelektualistów w Warszawie

WARSZAWA. — W dniu 30. 1. br. obradowała w Warszawie krajowa konferencja komisji intelektualistów katolickich przy Polskim Komitecie Obronców Pokoju pod przewodnictwem ks. prof. dr Jana Czujka, dziekana wydz. teologicznego U. W. Brało w niej udział kilkudziesięciu księży i szereg świeckich działaczy katolickich.

Zabierając głos w dyskusji znany teolog ks. prof. EUGENIUSZ DĄBROWSKI powiedział m. in.: „W stosunku do zagospodarowania i zespolenia z macierzą Ziemi Zachodnich nie ma polityki komunistycznej, czy katolickiej, jest tylko jedna polityka — polska“.

Konferencja przyjęła wytyczne zaproponowane przez referenta redaktora Horodyńskiego, w których podkreślono:

1 że katolicy winni realizować obywatelski obowiązek aktywnego udziału we froncie narodowym w obronie pokoju.

2 że idea pokoju, realizowana przez światowy ruch obrońców pokoju ma charakter nadrzędny i że w sensie doczesnym powinna je dnożyć wysiłki marksistów i katolików,

3 że duchowieństwo katolickie i świeccy katolicy przez swój udział w ruchu pokoju winni dać bezwzględna odpowiedź inspirowanym przez rządy anglosaskie niemieckim zakusom rewizjonistycznym oraz, że stanowczym głosem swoim winni przywoływać do porządku tych katolików niemieckich, którzy nadużywają religii do celów odwetowych.

4 wyrażono aprobatę dla ostatniego posunięcia Rządu w sprawie stabilizacji stosunków kościelnych na Ziemiach Zachodnich.

Irena Jańczyk, przodująca robotnica Pabianickiej Fabryki Żarówek L-15, pierwsza z młodzieżowców woj. łódzkiego wystąpiła z wnioskiem o rewizję norm.

Na zdjęciu — Irena Jańczyk z radością ogląda odbiornik radiowy, który otrzymała na wojewódzkiej uroczystości wręczenia nagród młodzieżowym przodownikom pracy.

Cała Polska protestuje

Miliony robotników żądają zaprzestania prześladowań organizacji demokratycznych we Francji

WARSZAWA. — W dniu 31 stycznia w auli Politechniki Warszawskiej odbył się potężny wiec, na którym ludność Stolicy manifestowała swą braterską solidarność z ludem francuskim i ostro potępiła reakcyjne zarządzenia rządu Plevna-Mocha zakazujące działalności na terenie Francji trzem potężnym międzynarodowym organizacjom demokratycznym.

W imieniu około 4,5 miliona związków polskich przemówił do zebranych przewodniczący CRZZ, Wiktor Kłosisiewicz. (Fragment przemówienia podajemy oddzielnie).

W przyjętej na zakończenie wiecu rezolucji, czytamy m. in.: „My, którzy realizujemy w swoim kraju, w codziennym trudzie plany budownictwa pokojowego, gorąco po zdrowiamy lud Francji, meżnie stawiający czoła knowaniom podlegaczy wojennych i wyrażamy przekonanie, że żadne machinacje imperiali stycznych agentów nie zakłócą naszej prawdziwej przyjaźni z francuskimi bojownikami o pokój“.

Domagamy się natychmiastowego odwołania decyzji rządu francuskiego w sprawie zakazania działalności trzech wielkich międzynarodowych organizacji demokratycznych.

Zarząd Główny Zw. Zaw. Pracowników Przemysłu Włókienniczego R. P. wystosował list do prezydenta

Francji, w którym w imieniu setek tysięcy włókiarzy i włókiarek polskich wyraża oburzenie z powodu wydania reakcyjnego dekrety o zakazie działalności na terenie Francji trzech potężnych organizacji demokratycznych.

W imieniu 300.000 robotników rolnych, zrzeszonych w Zw. Zaw. Robotników i Pracowników Rolnych R. P., Zarząd Główny tego związku przesłał list protestacyjny do prezydenta Francji — Vincent Auriola, w którym m. in. pisze: „Imperialistom amerykańskim w ich zbrodniczych przygotowaniach do rzezi światowej przeszkadza istnienie organizacji, walczących przeciw wyzyskowi i wojnie, ale masy pracujące świata jeszcze bardziej skupia się wokół Światowej Federacji Związków Zawodowych, w walce o lepszy byt i pokój“.

Protesty społeczeństwa Niemiec

Krupp i s-ka na wolności Amerykanie zwolnili dalszych hitlerowskich zbrodniarzy wojennych

BERLIN. — W związku z remilitaryzacją Trizonii, amerykańskie władze okupacyjne w coraz większym stopniu zwalnają hitlerowskich zbrodniarzy wojennych i korystają z ich usług w tworzeniu armii najemnej i uruchamianiu przemysłu zbrojeniowego w zachodnich Niemczech.

Wśród naczelny dowódca amerykańskich sił zbrojnych w Europie zachodniej — gen. Handy i amerykański wysoki komisarz Mac Cloy, ogłosili we Frankfurcie nad Menem komunikat, stwierdzający, że zastosowana została amnestia wobec 90 hitlerowców, zaliczonych do kategorii głównych zbrodniarzy wojennych i skazanych w swoim czasie przez trybunał w Norymberdze za zbrodnie przeciwko ludzkości.

33 zbrodniarzy wypuszczono natychmiast na wolność. Znajduje się wśród nich m. in. Alfred Krupp von Bohlen und Halbach, któremu darowano łagodną zresztą, karę 12 lat więzienia i zwrócono cały majątek. W ten sposób staje się on znów właścicielem olbrzymiego concernu, który służy agresji militarystyki niemieckiej.

Wraz z Kruppem zostali zwolnieni Friedrich von Buelow, jego b. przedstawiciel do rokowań z gestapo i SS, Erich Mueller, jeden z dyrektorów concernu Kruppa oraz doradca Hi-

tlera do spraw produkcji broni i amunicji i inni członkowie dyrekcji zakładów Kruppa.

Wiadomość o amnestii dla tylu głównych zbrodniarzy hitlerowskich wywołała głębokie oburzenie w społeczeństwie niemieckim.

Działalność b. obszarników w PNZ—to świadoma akcja sabotażowa

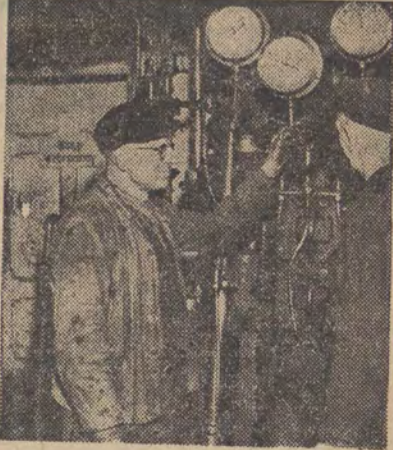
Co stwierdzili biegli w procesie mikołajczykowców — szpiegów USA

WARSZAWA. — 31 ub. m. — w siódmym dniu rozprawy przeciwko grupie b. obszarników z Zarządu Centralnego PNZ, odpowiadających za sabotaż gospodarczy i szpiegostwo, biegli udzielali szczegółowych wyjaśnień na pytania prokuratora, obrońców i poszczególnych oskarżonych.

Na podstawie sprawozdań z inspekcji przeprowadzonych przez instytucje państwowe w PNZ, biegli wykazali, że w PNZ uprawiane było świadome szpiegowanie, polegające na inwestowaniu w zakłady przemysłowe, które znajdowały się w rejonach, nie mających podstaw surowcowych do produkcji. Jednocześnie w PNZ nie urucha-

miano lub uruchamiano tylko częściowo inne ważne zakłady przemysłowe, jak tartaki, platkarnie i cegielnie. Szczególne zaniebania biegli stwierdzili w cegielniach oraz w dziedzinie suszarnictwa. Mimo wielkiego zapotrzebowania na paszę — suszarnie w ogóle nie były w PNZ uruchamiane.

Wrogi stosunek oskarżonych do zagospodarowania Ziemi Zachodnich, przejawiał się również w prowadzonej w PNZ polityce zagospodarowania odlogów. Biegli stwierdzili, że pomimo wysokich kredytów, przydzielonych przez państwo na likwidację odlogów, oskarżeni nie przeprowadzili należycie tej akcji na terenach północnych,

Przodownik zmianowy, palacz z Huty Kościusko, ob. Mróz, jako jeden z pierwszych podjął apel łódzkiego palacza ob. Chajta. Na zdjęciu — ob. Mróz.

Dzieci Polski do dzieci Korei

WARSZAWA. — Młodzież i dziatwa polska zmanifestowała uczucia głębokiej przyjaźni dla narodu koreańskiego, biorąc czynny udział w zbiorze darów dla dzieci Korei. Do podarunków dołączone są często listy z serdecznymi życzeniami dla rówieśników koreańskich.

Uczennica 7 klasy szkoły TPD nr 1 w Lublinie, Mira Moskalik, wyraża dumę z bohaterskiej walki narodu koreańskiego, zadającego ostre głosy najeźdźcy amerykańskiemu. „Drodzy przyjaciele — pisze ona — dumni jesteśmy z Waszej Armii Ludowej, na czele której stoi bohaterki wódz Kim Ir-sen. Wierzmy, że wasi ojcowie odniosą zwycięstwo nad zbrodniarzami amerykańskimi“.

Pelagia Dubucka z Janielnika, woj. olsztyńskie, pisze: „Nie wstydźmy się, że przyjdzie godzina, w której imperialiści będą musieli zdać rachunek ze swych okrutnych zbrodni, popełnionych na waszym bohaterskim narodzie“.

Zaczynają od tego co Hitler

Agresja i terror

Zachodnio niemieccy biskupi i proboszczowie podsycają odwetowe nastroje wśród przesiedleńców

Eisenhower nie wrócił zadawolony do Stanów Zjednoczonych. Po jego pobycie zostały w stolicach Europy zachodniej na murach domów napisy: „Eisenhower! Go home!” („Eisenhower, wracaj do domu!”), a w stolicy Holandii — Hadze pozostawił on kryzys gabinetowy.

W jednym tylko mieście pozostawili polityków, którzy go ucieszyli, którym prawili komplementy. Miastem tym jest Bonn, a komplementowanymi politykami są: Adenauer, przedstawiciel partii Schumachera — Ollenhauer oraz kilku hitlerowskich oficerów, którzy brali udział w rozmowach z „atlantyckim wodzem”.

Monachijski dziennik „Süd Deutsche Zeitung” stwierdza wyraźnie, że Eisenhower zostawił odwetowcom w Bonn „zapewnienie równouprawnienia oddziałów niemieckich w armii europejskiej”.

Eisenhower niejako oficjalnie potwierdził, że oni to właśnie są najwazniejszymi partnerami amerykańskich imperialistów. Z tym większą więc energią militarną i odwetową zachodnio — niemieccy starają się wykonać tak upragnione zadanie, zlecone im przez Trumanów, Dullesów i Eisenhowerów — wskrziesić Wehrmacht.

W parlamencie Bonn toczy się równocześnie z tajnymi rozmowami aliancko — hitlerowskimi debata nad utworzeniem tzw. „oddziałów służby pogranicza”.

Podczas dyskusji w parlamencie w Bonn wskazano na dwa cele stworzenia „oddziałów służby pogranicza”:

1. Oddziały te, w pełni zmobilizowane, miały być „na wszelki wypadek” stacjonowane w ważnych punktach strategicznych;
2. Oddziały służby pogranicza miały wypełnić funkcje „walki z niepokojami wśród robotników”.

A więc przygotowanie agresji na zewnątrz i wzmożenie terroru wobec klasy robotniczej wewnątrz. Program identyczny z hitlerowskim w r. 1933, który został zrealizowany wówczas właśnie, dzięki pomocy przeróżnych Lehrów. Jeden z deputowanych komunistów stwierdził, że Lehr usiłuje ponownie otworzyć kasy wielkich monopolistów na budowę nowego Wehrmachtu, podobnie jak to zrobił w r. 1932, aby umożliwić Hitlerowi objęcie władzy.

Gwałtownemu podkręcaniu koniunktury wojennej towarzyszy wściekła nagonka przeciw ZSRR, przeciw Polsce Ludowej i przeciw Niemieckiej Republice Demokratycznej.

Przy lada okazji, jako główny cel swojej polityki, Adenauer i Schumacher stawiają „powrót do ojczyzny 12 milionów Niemców wysiedlonych z obszarów za Odra i Nysą”, lub też jeszcze wyraźniej „odzyskanie terenów nad Odrą i Nysą”.

Niezmiernie ważną i istotną rolę w podsycaniu nastrojów szowinistycznych i odwetowych, w organizowaniu kampanii antypolskiej odgrywa niemiecki kler. Niemieccy biskupi i proboszczowie skoncentrowali swoją uwagę przede wszystkim na sprawie podtrzymywania i wzmagania nastrojów szowinizmu wśród przesiedleńców.

Wymiana dokumentów delimitacyjnych granicy na Odrze i Nysie między rządem RP i rządem Niemieckiej Republiki Demokratycznej wywołała w Bonn prawdziwy atak wściekłości. Podżegacze wojenny z Bonn dotkliwie odczuli ostateczną likwidację rozdziału między narodami, polskim i niemieckim.

Fakt ostatecznego uregulowania sprawy naszej granicy na Odrze i Nysie wyraża zdradcom narodu niemieckiego w Bonn poważny atut w ich propagandzie wojny i nienawiści.

Ten akt przyjaźni obu naszych narodów jest wielką zachętą i wielką pomocą dla patriotów niemieckich, dla bojowników o pokój i jedność Niemiec w ich zmaganiach z anglosaskim okupantami i ich zachodnio — niemieckimi pomocnikami. Toteż akcja przeciw remilitaryzacji przybiera nieustannie na sile, bogactwo form organizacyjnych tej walki wzrasta.

Obuwie, teczki i wyroby galanteryjne ze skór świnińskich

W celu zwiększenia zużycia surowców krajowych, a zwłaszcza skór świnińskich oraz garbników syntetycznych i garbników wyrabianych z kory krajowej, przemysł garbarski na wiązał współpracę z kierownictwem odpowiednich instytucji naukowych.

Opracowane wspólnie nowe metody garbowania skór świnińskich dały dobre wyniki. Przystąpiono już do produkcji skór świnińskich na wierzchy i spody obuwia — juchtwo w doodpornych, skór na pasy, teczki wyroby galanteryjne itp.

Oto program rewizjonistów z Bonn

Tak więc Lehr, Adenauer, Schumacher, reakcyjny kler niemiecki oraz generalowie hitlerowscy stanęli oko w oko wobec rosnącej nieustannie woli walki o pokój dużej części narodu niemieckiego, walki przeciwko remilitaryzacji.

P. M.

Dźwigi pomagają drwalom

Buriat — Mongolska Republika Autonomiczna. Dźwigi elektryczne, używane w ZSRR do transportu i załadunku wyrąbanego drzewa.

Służą pierwszą pomocą...

Dwa miliony ratowników dzięki akcji szkoleniowej, prowadzonej przez PCK

W okresie do 1948 roku Polski Czerwony Krzyż działał raczej jako instytucja usługowa, a nie jako organizacja społeczna. Działalność PCK była w tym czasie doraźna, często bezplanowa i oderwana od mas.

Na przełomie roku 1948-49 PCK, po przekazaniu służbie zdrowia wszystkich placówek łączniczych, przystąpił do masowego szkolenia sanitarnego, szerzenia oświaty sanitarniej, jak również przejął całokształt szkolenia młodszych pielęgniarzek.

Do końca 1950 roku na różnych kursach sanitarnych przeszkolono ponad 400 tys. osób. Między innymi specjalne kursy ratownicze, prowadzone metodą radzieckiego uczonego, dr. Solomonowa, dla załóg dołowych w kopalniach, ukończyło 20 tys. górników. W zakresie udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, szkolono także drożników.

PCK zorganizował 824 punkty ratowniczo-drogowe, które udzieliły pierwszej pomocy w ponad 15 tys. wypadków.

W roku bieżącym PCK przeszkoli 1.352 tys. osób spośród robotników zakładów przemysłowych, PGR-ów i członków spółdzielni produkcyjnych. W okresie realizacji Planu 6-letniego PCK wykształci 23 tys. młodszych pielęgniarzek. W zakresie szerzenia oświaty sanitarniej PCK zaplanował szeroką akcję prelekcyjną oraz wydanie przeszło 100 publikacji.

Nasze
Nasze
Nasze

CZYTELNIKOWI, którzy zapytują o powieść pt. „Sygnał w ciemnościach”, drukowana na naszych łamach — zawiadamiamy, że nie ukaże się ona w książkowym wydaniu. W sprawie brakujących numerów „Ekspressu II.” należy zwracać się bezpośrednio do RSW „Prasa” Łódź, ul. Piotrkowska Nr 68.

B. PRACOWNIK POCZTY — PABIANICE: Interweniowaliśmy w Pa na sprawie: Otrzyma Pan wyrównanie wadliwie przeliczonej premii i w tym celu należy założyć się bezpośrednio do Zarządu Okręg. Zw. Pracowników Pocztowych — Al. Kościuszki Nr 39. Jeżeli trudno Panu obecnie spłacić należność za otrzymane buty i umundurowanie — należy wnieść umotywowane podanie z prośbą o rozłożenie należności na dłuższe raty. Znoszona odzież nie może być przyjęta z powrotem. To jasne.

STAŁA CZYTELNICZKA Z BYDGOSZCZY: Zarówno w sprawie almentów jak i nieoddanego długu może Pani wystąpić na drogę sądową.

OB. DYCZAKOWSKA: Radzimy zwrócić się do Dyrekcji Okręgowej Szkolenia Zawodowego, Łódź, ul. Piotrkowska Nr 125.

CHORA ŻONA ALKOHOLIKA: Sprawa zainteresowaliśmy Radę Zakładową i organizację partyjną. Należy uzbroić się w cierpliwość. O wynikach będzie Pani powiadomiona.

J. JASTRZEBSKA — SWINOUJSCIE: Ciągła zmiana pracy nie wychodzi na dobre. Nie wątpimy, że po lubi Pani swój nowy zawód. O przesiedleniu do Łodzi nie może być te raz mowy, gdyż przede wszystkim na przeszkodzie stoi trudność w uzyskaniu mieszkania, a na pewno nie chciałaby Pani narazić swego dziecka na brak. Pozdrawiamy serdecznie.

„TECHNIK”: Przed ukończeniem roku szkolnego powinien Pan złożyć umotywowane podanie do odpowiedniego Ministerstwa.

F. KULAWKA, OB. WIŚNIEWSKA: W najbliższy poniedziałek możemy przedstawić sprawę bezpośrednio w prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej, gdzie prosby Wasze będą wzięte pod uwagę.

Ille płacimy za piwo

Różne kufle — różne ceny

Czytelnicy zwrócili się do nas o wyjaśnienie, dlaczego za kufel piwa płaci się w każdej jadalni inaczej.

Różnice te wywołane są różnymi rozmiarami kufli, w których podaje się piwo. Ceny skalkulowane są wg. ceny 1 litra. I tak, za piwo jasne w kuflach o pojemności 0,25 l. płacimy 66 groszy, 0,35 — 90 groszy, a za 0,5 — 1 zł. 32 groszy. Piwo ciemne kosztuje 75 gr., 1 zł 5 gr., 1 zł 50 groszy, a jasne 9 — procentowe 88 groszy, 1 zł. 20 groszy i 1 zł. 75 groszy.

Codzienna nowelka „Expressu”

Straszny sen o północy

I.
Noc. W łóżku leży pewien człowiek i śpi. Ale nie znajduje spokoju. Przez cały czas śni. Śny jego są bardzo ciężkie i fantastyczne.

II.
Człowiek wędruje samotnie nocą przez ciemny las.

Prastare drzewa, podobne do olbrzymów, stoją po obu stronach jego drogi. Na próżno pragnie wędrowiec zobaczyć gwiazdy i zorientować się w kierunku, w którym idzie. Gałęzie drzew zasłaniają mu niebo.

Wśród zarośli szeleści coś tajemniczo i podejrzanie.

Wędrowca ogarnia lęk. Zrobiło mu się zimno.

Lecz oto przed nim jakaś mała miejscowość.
Na ulicach jest ciemno. Tylko przez zasłonięte okno wielkiej sali prześwieca światło. Wędrowiec podchodzi powoli do okna i ostrożnie spogląda przez szklaną zasłonę w głąb.

III.
Sala jest wielka, a na sali znajduje się osiemdziesięciu mężczyzn.

Wędrowiec poznaje ich odznaki. Czterdziestu ośmiu ze zgromadzonych to wysocy przywódcy Waffen-SS. Ośmiu wysokich dygnitarzy z dawnego hitlerowskiego urzędu pracy. Ośmiu wysokich oficerów niemieckiego Wehrmachtu. Szesnastu wysokich funkcjonariuszów SA.

IV.
Wędrowiec stoi z szeroko otwartymi oczyma przed oknem i zagląda przez szparę w zasłonie. Teraz poznaje również, i twarze poszczególnych ludzi.

Widzi. Na sali znajduje się Beck-Broich-Sitter, szef sztabu dywizji SS „Gross-Deutschland”, Achenbach, były zarządzający specjalnymi funduszami Adolfa Hitlera, Franke-Grieksch, jeden z najwybitniejszych współpracowników gestapo. Są i inni wojenni zbrodniarze, doradcy Führera i jego pomocnicy. Ci, którzy rozpętały wojnę. Wojnę, która kosztowała ludzkość tyle milionów istnień.

V.
Samotny wędrowiec stoi dalej przed oknem. Nadstawił bacznie uszu i słucha.

I usłyszał: tu tworzy się nowe bractwo. Tu gromadzą się „pokrzywdzeni”, byli aktywni oficerowie SS i SA, tu szuka się

nowych „Führerów”, tu obraduje się nad tym, w jaki sposób „bronić Europy”. Tu po prostu jest kocioł, w którym gotuje się nowy, odrodzony faszyzm, nowa napaść, nowa groźba wojny.

VI.
Na piersiach śpiącego człowieka siedzą z mora. Cięży mu ona jak wielopudowy kamień.

— Ach, żeby się nareszcie zbudzić z tego koszmarnego snu! — wzdycha.

VII.
I znów wydaje mu się, że stoi przy zasłoniętym oknie i widzi wszystko, co dzieje się na wielkiej sali.

Słyszcy wyraźnie to, co planują tamci. A tamci wołają: „Trzeba stworzyć zdecydowaną na wszystko organizację najbardziej wypróbowanych faszystowskich bestii, z których tworzy się pierwszy batalion szturmowy przeciwko postępowi, przeciwko socjalizmowi!”

Günther D'Alquen, dawny naczelny redaktor gazety dla SS „Das schwarze Korps”, jest menagerem tych poczyną. Przeszedł on w szkołach amerykańskich odpowiednie przeszkolenie. Tam wytreśnowano go jak psa i poszczuto przeciwko narodom demokratycznym.

Jest na sali i przywódca angielskich faszystów Oswald Mosley, należący do czołowych postaci Europy zachodniej.

VIII.

Śpiący mężczyzna zaciska zęby. Sen, który mu się marzy, jest tak straszny, że chce koniecznie się obudzić! Dość już tych mętnych majaków i widziadeł!

IX.

ALF ON SIĘ NIE ZBUDZI, PONIEWIAZ W OGÓLE NIE SPAŁ I W OGÓLE NIE ŚNIE!

W nowelkach, opowiadających o snach, jest zwykle prawdą tylko to, że ktoś śpi. To jednak, co się potem opowiada — jest tylko wymysłem i kłamstwem. Natomiast w tym opowiadaniu jest wszystko na odwrót.

Nieprawdą jest tylko to, że „pewien człowiek leży w łóżku i śpi”.

Wszystko inne jest natomiast szczerą prawdą. Scena, o której opowiadaliśmy, rozgrywała się niedawno w Flittershaven obok Gütersloh. Pisał o tym obszernie zachodnio-berliński „Telegraf”, z którego też wziętam powyższe fakty.

X.

Czytelniku! Czy krzywisz się jeszcze sceptycznie, kiedy słyszysz, że musimy wszyscy tworzyć nowy front pokoju?

Czy uśmiechasz się jeszcze, kiedy mówią, że starzy mordercy ostrzą już noże, szykując się do nowej wojny?

(Z niemieckiego tłum. A.)

Przygody Wiciaka i Wacka

WACEK: — Wiciuniu, zmarłem...
 WICEK: — To ruszajmy szybciej!
 SZABERSKI: — Dokąd oni biegną?...
 Pożar, czy co? Muszę zobaczyć!

SOBEK: — Czemu pan tak spieszy?
 SZABERSKI: — Bo zdaje się, że za rogiem dom się pali! Czuje pan śwąd?
 PRZECHODNIE: — Pożar, pożar!...

TLUM: — Hallo! Gore! Olbrzymi pożar tuż za rogiem! Dwieście ofiar!
 WICEK: — Czy to możliwe?...
 WACEK: — Okropność!

TLUM: — No gdzie się pali? Przecież panowie prowadzili?
 WICEK: — Skąd? Biegliśmy, żeby się rozgrzać! Oto jak powstaje plotka!

Wiec protestacyjny przeciwko decyzji rządu francuskiego

Jutro, tj. 2 bm. o godz. 16.30 w sali teatru „Lutnia“ zorganizowany będzie przez ORZZ, Ligę Kobiet i ZŁ ZMP masowy wiec protestacyjny przeciw faszystowskiemu dekretowi rządu francuskiego, zakazującemu działalności na terenie Francji Światowej Federacji Zw. Zawodowych, Międzynarodowej Demokratycznej Federacji Kobiet i Światowej Federacji Młodzi Demokratycznej.

Na wieceu tym stawi się niewątpliwie licznie cały łódzki świat pracy.

Jeszcze jedno przedszkole przybyło wczoraj Łodzi

Wczoraj Łódź otrzymała jeszcze jedno nowoczesnie urządzone przedszkole. Mieści się ono przy Zakładach Pasmaneryjnych Łódź - Południe. Miejsce znajduje w nim 60 dzieci robotników tejże fabryki.

Nowe przedszkole powstało dzięki energicznej akcji fabrycznego Wydziału Socjalnego, oraz nowego dyrektora zakładów ob. Janiny Kalinowskiej.

W uroczystym otwarciu udział wzięli przedstawiciele KŁ, PZPR, Dzielnicowej Rady Narodowej, związków zawodowych oraz Centralnego Zarządu. (w)

Trzeba zlikwidować pijaństwo wśród młodzieży

Dlaczego nie ma w Łodzi brygad kontrolnych ZMP?

Późny wieczór. Jeden z łódzkich lokalów gastronomicznych. Przy zastawionych butelkami od wódki stolikach siedzą młodzi ludzie — najstarszy ma może 19 lat. Co pewien czas kelnerzy przynoszą do stolika nowe porcje trunków na głośnie żądania uczestników libacji.

Prowadząc obecnie ostrą walkę z alkoholizmem odpowiednie czynnik ki powinni zwrócić także uwagę na rozpisanie się młodzieży. Obrazki takie, jak opisane, nie powinny mieć w ogóle miejsca.

W magazynach CO

konfekcja leżała na podłodze

Nic więc dziwnego, że ubrania trafiały do sklepów wygniecione. — Nie pomogły nawet kufry-szały. — Mankamenty, które trzeba natychmiast usunąć

— Czy nie macie bluzek w innych kolorach? — klientka odkłada na ladę fioletową bluzeczkę.

— Niestety, tylko w tym jednym — odpowiada ekspedientka „Domu Kobiety”.

Kupująca wodzi wzrokiem po szafach.

— Sukienki też są jak widzę tylko czarne? A ja potrzebuję właśnie zieloną. Może gdzieś indziej do stanu...

Płonne są nadzieje łodzianki, która spodziewa się, że dość łatwo znajdzie sukienkę lub płaszcz w odpowiednim dla siebie kolorze, rozmiarze i fasonie. W innych bowiem sklepach będą bluzki, ale tylko kremowe, płaszcze — tylko „reglany” i to w małych rozmiarach itd.

Nie ma też dużych różnic w fa sonach. W PDT przy ul. Piotrkowskiej 98 są na przykład sukienki w rozmaitych kolorach i z towa-

row różnego gatunku. Wszystkie jednak niemal bez względu na cenę, uszyte są według jednego wzoru.

Gdzie leży przyczyna tych mankamentów? Czy Centrala Odzieżowa poczyniła już jakieś kroki zmierzające do ich usunięcia?

Centrala Odzieżowa rozporządzała dotąd niewielką tylko ilością magazynów hurtowych. Toteż gotowe ubrania czy płaszcze, zamiast wisieć na wieszakach posegregowane według kolorów, rozmiarów i fasonów, leżały przeważnie na podłogach — poukładane paczkami.

Nic więc dziwnego, że przy rozprowadzaniu do sklepów detalicznych trudno było wyszukiwać z tej masy odzieży odpowiednie rozmiary i kolory. Skutek był taki, że jeden sklep otrzymywał wszystkie ubrania o rozmiarze 50, inny znów zamiast sukienek w kilku kolorach dostawał tylko czarne itp.

Niewiele pomogły także specjalne kufry-szały, przygotowane do przewozu odzieży z fabryk do hurtowni. Wyprasowana bowiem odzież gniotła się spowrotem leżąc w magazynach bezładnie na ziemi.

W roku bieżącym mankamenty te mają być zlikwidowane. Co otrzymała już kilka nowych pomieszczeń, dzięki czemu można będzie zaprowadzić wreszcie porządek w magazynowaniu i wydawaniu artykułów poszczególnym detalistom.

Poza tym zwiększy się również ilość rozmiarów konfekcji, tak damskiej jak i męskiej. Każdy znajdzie więc na pewno odpowiednio do swego wzrostu i tuszy ubranie.

Wydano także zarządzenie obowiązujące każdy sklep, sprzedają

cy konfekcję, do zatrudnienia wykwalifikowanego krawca. Sklepowi, które mają własną pracownię krawiecką jest dotąd w Łodzi jeszcze zbyt mało.

Niewątpliwie usunięcie tych wszystkich braków i niedociągnięć przyczyni się do dalszego usprawnienia handlu konfekcją i wybawi łodzian z wielu kłopotów. (j)

Uczniowie do robotników List młodzieży szkolnej do załogi im. Dzierżyńskiego

Robotnicy zakładów im. Dzierżyńskiego otrzymali wczoraj serdeczny list napisany przez uczniów klasy VII-b, Szkoły Podstawowej w Kutnie.

Po przeczytaniu w „Expressie” iż załoga fabryki, odpowiadając na wezwanie ZPB im. Armii Ludowej, przystąpiła do walki o zaszczytny tytuł produkującego zakładu w przemyśle włókienniczym, co w rezultacie przyczyni się do przedterminowego wykonania zadań Planu 6-letniego — fundamentów Socjalizmu w Polsce. (w)

Najbliższe plany „Artosu”

Nie wolno dopuścić do dewastacji instrumentów muzycznych w świetlicach wiejskich

Delegatura łódzka „Artosu” przejawia coraz bardziej ożywiającą działalność. Do grudnia ubiegłego roku zorganizowano prawie wyłącznie koncerty otwarte, na które uczęszczało stosunkowo mało robotników. Toteż chcąc jak najbardziej spopularyzować wśród ludzi pracy muzykę, „Artos” zaczął organizować ostatnio koncerty zamknięte w fabrykach i zakładach pracy. Każdy taki koncert poprzedzony jest prelekcją.

Akcja koncertowa „Artosu” jest tak zorganizowana, aby w pewnym cyklu koncertów zapoznać słuchaczy z jakąś dziedziną twórczości muzycznej. W ubiegłym miesiącu robotnicy zapoznali się na koncertach urządzonych w ich zakładach pracy z muzyką, pieśniami i tańcami kompozytorów polskich. W lutym natomiast odbędzie się cykl koncertów muzyki słowiańskiej.

W roku bieżącym odbędzie się w Łodzi 36 takich koncertów. Na terenie województwa łódzkiego „Artos” zorganizuje tylko 24 występy. Większej ilości koncertów w województwie łódzkim nie można zorganizować, wobec braku instrumentów muzycznych. A przecież wiele świetlic wiejskich posiada pianina, czy fortepiany, którymi nikt się nie opiekuje. Toteż znajdując się one w stanie nie nadającym się do użytku na przykład w „Domu Kultury” we

CZY DOPUSZCZALNE?

Szanowny „Expressie”!
 W sobotę 20 bm. udałam się o godz. 6 rano do sklepu Okr. Sp. Mleczarskiej Nr 16 przy ul. Sienkiewicza 50. Była za mięk. W sklepie — ciżba. Ze względu na słaby stan serca stanęłam przy ladzie przed pierwszą kupującą, czekając cierpliwie swojej kolejki. Nie podobalo się to kierownikowi, kazał mi się usunąć, gdyż... „zabrudzę podłogę”! Gdy nie ustuchalam rozkasu — wyrwał mi brutalnie torbę z rąk i postawił ją na drugiej ladzie.

Zażądałam księżki zażaleń. Na kilka krótkie moje prośby odpowiedział, że teraz nie ma czasu, mam czekać, aż wysztyknie załatwi.

Zwracam się przeto do „Expressu” z prośbą i zapytaniem — czy takie szykowanie klienta jest dopuszczalne?

R. K.
 nazwisko i adres w posiadaniu redakcji.

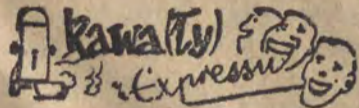
Nie jest dopuszczalne. Potwierdzi nam to niezawodnie kierownictwo Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej.

Łózka na raty

W sklepach meblowych CHPD

Jak informuje Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego składy i sklepy uspołecznione, rozprowadzające meble, posiadają obecnie oddzielne łózka, które można nabywać na raty.

Łózka odznaczają się bardzo starszym wykonaniem. Są one przeważnie jasne, tak, że można je kompletować łatwo z innymi meblami. (r)

Kawały
 Do składu z artykułami gospodarstwa domowego wchodzi klient. Prosi o wiadro. Sprzedawca pokazuje mu kilka wiader. Klient długo namyśla się, które wybrać. Prosi o inne. Ale innych nie ma. Więc bierze jedno z tych, które mu pokazano.
 — Proszę mi to odesłać na mój koszt na ulicę Ciemną 16! Ten młody człowiek załatwi te!
 A stojąc już w drzwiach, odwraca się i dodaje:
 — Tylko proszę szybko odesłać, bo to wiadro bardzo jest nam potrzebne. W domu wybuchł pożar!

Do chirurga sprowadzono pacjenta ze złamaną nogą. Lekarz wykonał opatrunek i pyta:
 — W jaki sposób złamał pan nogę?
 — To podczas gry...
 — Grał pan w piłkę?
 — Nie, w brydża. Moja żona była moją partnerką i dawała mi znaki pod stołem...

Mają lokale, ale ich nie remontują

A łodzianie czekają na jadłodajnie

Sieć popularnych jadłodajni rozszerza się w Łodzi z każdym miesiącem. Przeznaczone na ten cel pomieszczenia nie zawsze jednak odpowiadają stawianym wymaganiom.

W tym też celu instytucjom, prowadzącym jadłodajnie, przydziela się lokale posklepowe, kosztem których można te stolówki znacznie powiększyć. Instytucje te jednak nie spieszą się jakoś z remontem.

Za przykład mogą posłużyć ŁZG. Swego czasu przydzielono im 2 sklepy sąsiadujące z „Barem Śródmiejskim”. Niestety, do tej pory jeszcze

nie zrobiono niczego w tym kierunku, aby kosztem tych dwóch lokalów zwiększyć jadłodajnię.

Kilka miesięcy temu oddano również do dyspozycji ŁZG obszerny lokal na Placu Reymonta 1-2. I tu tam panuje głucha cisza, chociaż okolica odczuwa brak popularnej stolówki.

Trzeba by wreszcie skończyć z tym żółwim tempem i energiczniej wziąć się do pracy! Przydzielone lokale nie mogą tak długo czekać na remont. Szkoda każdego dnia. (sk)

32 bramki zdobył Włóknarz na hokejowym meczu w Zgierzu

W Zgierzu odbył się wieczór mecz hokeja na lodzie o mistrzostwo klasy B między zgierskim Włóknierzem a Włóknierzem ze Zduńskiej Woli. Zwyciężyła drużyna zgierska w stosunku 32:2 (7:0, 11:1, 14:1). Hokeiści Zd. Woli zaprezentowali się bardzo słabo. Widoczne są u nich rażące braki w opanowaniu jazdy i krążka.

Dzisiaj odbędzie się w Zgierzu o godz. 18 mecz o mistrzostwo kl. A Włóknarz (Zgierz) — Włóknarz (Pabianice), a w niedzielę, o godz. 11 Włóknarz (Zgierz) zmierzy się z ŁKS Włóknierzem.

TEATRY

Nowy — „ZWYCIĘSTWO” — godzina 19.
Im. Stefana Jaracza — „WIECZÓR TRZECH KRÓLI” — godz. 15. „RODZINA” — godz. 19.
Powszechny — „PRZYJACIELE” — godz. 19.15. Bilety sprzedane na sztuki „WCZORAJ I PRZEDWCZORAJ” na dzień 1 lutego ważne w dniu 10 lutego br.
Osa — „ZŁOTE NIOLE” — godz. 19.30.
Lutnia — „SWOBODNY WIATR” — godz. 19.15.
Arlekin — występy w Kaliszu.
Pinokio — „PRZYGODA MISIA ŁAZEGI” — godz. 17.

KINA

ADRIA — Nikt nic nie wie — 16, 18, 20.
BAJKA — kino nieczynne.
BAŁTYK — Pierwszy start — 15.30, 18, 20.30.
GDYNIA — Program aktualności — 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21.
HEL — kino nieczynne.
MUZA — Za siedmioma górami — 18, 20.
POLONIA — Pierwszy start — 16, 18.30, 21.
PRZEDWIOŚNIE — Cygański tabor 18, 20.
REKORD — Pieśń Tajgi — 18, 20.
ROBOTNIK — Śpiewak niezmany — 18, 20.
ROMA — Śmiali ludzie — 18, 20.
STYLOWY — Tchórz — 18, 20.
ŚWIT — Pustelnia Parmeńska — II seria — 18, 20.
TATRY — Hrabia Monte Christo I seria — 16, 18, 20.
WISLA — Mongolia w ogniu — 15.30, 18, 20.30.

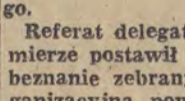
Przy stole obrad KOŃCOWY ETAP

reorganizacji sportu polskiego. — Sekcje przy KKF, jednolity kalendarzyk sportowy i klasyfikacja zawodników

Sport polski przechodzi ostatni etap reorganizacji — zamiast związków sportowych powstają społeczne sekcje przy Komitetach Kultury Fizycznej.

Ostatnio szereg państwowych związków sportowych na odbytych wainych zebraniach dokonał już reorganizacji, a pozostałe uczynią to również w niedalekiej już przyszłości. Akcję tę przeprowadza się obecnie również w okręgowych związkach sportowych.

Temu to właśnie zagadnieniu poświęcona była odbyta wczoraj w Łodzi narada działaczy kultury fizycznej z udziałem delegata GKKF ob. Komorowski-

Referat delegata GKKF w głównej mierze postawił sobie za zadanie obeznanie zebranych ze strukturą organizacyjną powołanych do życia społecznych sekcji przy Komitetach Kultury Fizycznej, zapoznania ich z jednolitym kalendarzykiem sportowym opracowanym przez GKKF oraz klasyfikacją sportową zawodników.

Mówiąc o strukturze organizacyjnej sekcji przy KKF mówca zazna- czył, że w pracach ich mogą i powinny wziąć udział zasłużeni mistrzowie sportu, że zgromadzeni tam aktywnie powzięć będzie mógł swój czas pracy wyłącznie sportowej, bowiem wszystkie sprawy administracyjne, pod którymi dotychczas ugiwały się związki sportowe państwowe, bądź okręgowe przejmą na siebie Komitety Kultury Fizycznej. Sekcje społeczne będą wolne od tych uciążliwych zagadnień.

Żeby jedne imprezy nie przeszkadzały drugim wprowadza się jedno- lity kalendarz sportowy. Stworzy się przez to właściwe warunki dla uprawiania sportu, dotychczas bowiem mieliśmy tylko kalendarzyki imprez dla sportu wyczynowego. Kalendarz ten, obok imprez masowych przewidyje również specjalne zawody dla zawodników pragnących uzyskać klasę sportową. Nie wykluc-

WŁÓKNIARZ — Kobieta wyrusza w drogę — 16.30, 18.30, 20.30.
WOLNOŚĆ — W piaskach środkowej Azji — 16, 18, 20.
ZACHETA — Niebo czy piekło — 18, 20.

czy to jednak możliwości zdobywania przez wyczynowych sportowców klas na innych zawodach.

Gruntownej zmianie ulegnie dotychczasowy system rozgrywania za-

Uczniowie tworzą zespoły produkcyjne w Krakowie

W odpowiedzi na apel sportowców koła Spójni przy PMT w Krakowie o tworzenie sportowych zespołów produkcyjnych, uczniowie działu galanterii drzewnej z publicznej średniej szkoły zawodowej w Krynicy zorganizowali 6-osobowy zespół produkcyjny, zobowiązując się podnieść wydajność pracy i nauki oraz wzmocnić walkę o oszczędność w tym stopniu, aby w ciągu miesiąca lutego wykonać z zaoszczędzonego materiału skrzynię na sprzęt dla swojej sekcji gimnastycznej.

W skład nowoorganizowanego uczniowskiego zespołu produkcyjnego wchodzi sam ZMP-owcy, którzy już mają za sobą szereg poważnych osiągnięć w pracy, na ucie i sporcie.

Z pomocą Korei spieszy SKS Państw. Lic. Tech. Dentystycznej

Pragnąc przyjąć z pomocą dzieciom walczącej Korei, które na skutek agresji amerykańskiej niejednokrotnie cierpią głód i pozbawione są elementarnej opieki, SKS Państw. Lic. Tech. Dentystycznej przy pomocy Dzielniccy ZMP Śródmieście organizuje zawody piłki ręcznej, z których dochód przeznacza na ten cel.

W programie zawodów przewidziane są spotkania: siatkówka żeńska: V — Państw. — PLTD, siatkówka męska: XV Gimn. i Lic. — Lic. Głomne, koszykówka męska: III TPD — PLTD. Zawody odbędą się w niedzielę, 4 bm. w sali MDK o godz. 10.30.

Korespondent „Expressu II.”
Ryszard Kodlewicz

Odpowiedzi redakcji

BOKSER Z MAZOWSZA. — Prosimy o podanie dokładnego adresu, abyśmy mogli odpowiedzieć listownie na zadane pytania.

wodów o mistrzostwo. Zniesiono zupelnie podział klubów na klasy, a mistrzostwa będą przeprowadzane w innym przekroju. Pierwszy ich etap to rozgrywki w powiatach, w których wezmą udział poszczególne koła sportowe, LZS-y i kluby. Drugi etap to rozgrywki na szczeblu województwie jest specjalnie silne w tej, lub innej dyscyplinie sportu.

Na wszystkie nurtujące zgromadzonych wątpliwości referent od razu dawał wyczerpujące wyjaśnienia, toteż wczorajsza narada doskonale zorientowała łódzki aktyw sportowy w roli jaką odgrywać będą sekcje społeczne przy KKF i po jakiej linii pójdzie reorganizacja.

Dzisiaj start

W Poiana zwożą śnieg

Ostatnie przygotowania przed rozpoczęciem Światowych Mistrzostw Akademickich

W Poiana panuje nadal piękna, słoneczna pogoda z odwilżami w południe, co powoduje je topnienie śniegu i przysparza organizatorom kłopoty nieład. Czyż nie są usilne starania o odpowiednie przygotowanie tras biegowych i zjazdowych. W tym celu zwożą się śnieg i nieustannie uzupełniają się ubytek powstały wskutek odwilży.

Treningi odbywały się, siłą rzeczy, tylko w górnych partiach. Z zawodników polskich trenowali zjazdowcy i biegacze. W środę w ostatnim dniu przed rozpoczęciem mistrzostw wzięły stkie treningi wstrzymano. Ma to na celu oszczędzenie tras oraz zapewnić nie zawodnikom należytego wypoczynku przed zawodami.

W obozie przygotowawczym, zorganizowanym z okazji IX Akademickich Zimowych Mistrzostw Świata uczestniczą ogółem studenci 25 różnych krajów. W obozie panuje niezwykle serdeczna i przyjacielska atmosfera. Zacieśniają się więzy między młodzieżą akademicką, która manifestuje na każdym kroku swoje pokojowe dążenia.

Dział oficjalny ŁOZTS

Komunikat Wydz. Sportowego Nr 12

(dalszy ciąg)

KLASA ŻENSKA.

Sobota, dnia 3. 2. 51 r.

Spójnia Tom. — Włóknarz Tom., godz. 18.00, sala: Armii Ludowej 15, sędzia: Michalak, Jutrzenka — Unia Pabianice, godz. 17.00, sala: Bylew (Szkoła), sędzia: miejscowy, Bawelna Ł. — Włóknarz Oz., godz. 18.00, sala: Ogródowa 28, sędzia Galkowski, Gwardia Ł. — Łódzianka, godz. 18.00, sala: Nawrot 27, sędzia: Sioma.

Niedziela, dn. 4. 2. 51 r.

Łódzianka — Bawelna Ł., godz. 11.00, sala: Nowotki 77, sędzia: Borowicz, Jutrzenka — Włóknarz Oz., godz. 11.00, sala: Bylew (Szkoła), sędzia: miejscowy, Gwardia Ł. — Unia Pab., godz. 11.00, sala: Nawrot 27, sędzia: Bielak — Karmański.

W związku z włączeniem ZKS Związkowicz — Radomsko do ZKS Unia — Radomsko, wycofuje się z rozgrywek o mistrzostwo kl. A na rok 50-51 ZKS Stal — Radomsko, zamiast którego w rozgrywkach weźmie udział ZKS Unia — Radomsko. Wydz. Sportowy ŁOZTS.

Dzisiaj, o ile warunki śniegowe na to pozwolą, zorganowane będą pierwsze konkursy Akademickich Mistrzostw Świata.

Mistrzostwa narciarskie urządzają w Łagiewnikach szkoły średnie

W niedzielę, 4 bm. odbędzie się w Łagiewnikach zawody narciarskie o mistrzostwo szkół średnich, organizowane przez ŁOZTN oraz Oddziały Kultury Fizycznej, Wydz. Oświaty i DOSZ. Zawody pomyślane są jednocześnie jako próba na

BSPo i SPO, a także na odznakę PZN.

Zgłoszeni zawodnicy muszą być zbadani przez lekarzy szkolnych, lub Poradnię Sportową. Zdobywcy trzech pierwszych miejsc otrzymają dyplomy.

Początek zawodów o godz. 10. Dojazd do Łagiewnik tramwajem nr 17. Od ostatniego przystanku dojść do ul. Spacerowej. Po zawodach młodzieży odbędzie się bieg dla nauczycielstwa.

ANDRZEJ ŻAŃSKI

SYGNAŁ W CIEMNOŚCIACH

Tamci wskoczyli już do samolotu. — Prędej, prędzej! — gerączkował się Durasset. — Dopadniemy samolotu, zanim zdąży wystartować! — Ale już i szumiec zaczął motor. Zawrowały śmigła samolotu, a równocześnie ostrzy zaterkotał karabin maszynowy. Kule szerokim wachlarzem uderzać zaczęły w piasek. Któryś z towarzyszy Durassetta jęknął, inni, zdezorientowani, przy padli na chwilę na ziemię. — Naprzód! Naprzód! — poderwał ich znowu okrzyk Durassetta. Karabin maszynowy prał bez przerwy, a równocześnie samolot drgnął i koła jego jęły się zwolna ślizgać po gładkiej płaszczyźnie, zarośniętej rzadką trawą. Durasset, pełen rozpacz i wściekłości, wypróżnił drugi magazyn, waląc nieledwie na oślep. — Nie zdążyliśmy! — wśród głośnego huk u wystrzałów strzępiły się jego myśli. — Uciekla...

Samolot, ślizgając się coraz szybciej przez łąkę, oderwał się nagle od ziemi i

wśród głośnego terkotania swojego karabinu maszynowego, wzbił się w górę i pomknął na północ...

— I znowu udało mi się wyrwać z przeklestej matni! — pomyślała Małgorzata Brink, spoglądając na ciemne sylwetki tych, którzy zostali na łące, sylwetki, które zaraz potem zatarły się w ciemności. — Ale co będzie z moją ręką?

Chorowała potem bardzo ciężko i długo. Samolot niemiecki, który wystartował z Tangieru, zawiózł ją do Madrytu.

Faszystowska Hiszpania generała Franco chciała zawsze udzielać pomocy tym, którzy służyli Adolfowi Hitlerowi. Małgorzata Brink znalazła w Madrycie pełną opiekę lekarską. Jednakże, mimo najtroskliwszej kuracji, nie tak przedko powróciła do zdrowia i — co było dla niej najboleśniej — ramię jej pozostało sztywne, a ręka bezwładna.

Wiele tygodni, jakie spędziła w bezczynności, leżąc samotnie w klinice, zmieniły mocno jej charakter.

223)

Miała czas, żeby zastanowić się nad nie jednym.

Wysoka gorączka, która spalała krew, spopieliła też dużo jej pragnień i fantazji. Zawsze pogardliwa, nonszalancka, stęskniona za wielkimi przygodami, wyszła ze szpitala jak gdyby wewnątrz ucieszona.

Opetana stale przez demona ruchu, po raz chyba pierwszy w życiu zatęskniła za odrobiną spokoju; i nagle tej rozwichrzonej, awanturniczkiej panie bardzo miła i bliska wydała się myśl o cichym, mieszczańskim życiu, którym dotychczas pogardzała.

Listy, jakie w tym czasie pisywała do Pawła Falkenhorna, były pełne sentymentu i romantyzmu. Dawniej pożądała go burzliwością swojej młodej krwi — dziś doszło do tego głębsze jeszcze uczucie: po kochała go naprawdę.

Bardzo też tęskniła wówczas za Pawłem, bo rozumiała, że ten człowiek będzie tym, przy którym zostanie już na zawsze.

— Ale Paweł? Czy Paweł pamięta o mnie? I czy zechce mnie zrozumieć? — myślała, odczytując nie wiadomo po raz który lakoniczne, suche, urzędowe prawie listy Hauptsturmführera Falkenhorna.

Bez żalu opuściła słoneczny Madryt i przez Szwajcarię pojechała do Berlina.

W centrali wywiadu panował, jak zwykle, gorączkowy ruch. Ale pannę Brink przyjęto z wszelkimi honorami.

— A zatem wróciła pani! — powitał ją stary generał, ten sam, z którym w pamiętną noc pierwszo-wrzesniową rozmawiała we Wrocławiu.

Spojrzenie jego zatrzymało się dłużej na bezwładnym ramieniu panny Brink. Pewnie i jemu przypomniała się tamta noc, kiedy po raz pierwszy zobaczył Małgorzatę, ubraną w czarny kostium, stylizowany wedle mundur formacji SS, z białymi kłapami.

— To już nie jest ta sama, pełna brawury, zuchwałości i fantazji kobieta! — pomyślał stary generał, słuchając wyczerpującego raportu panny Brink.

— Przynajmniej — rzekł potem — ze względu na stan zdrowia pani, damy jej półroczny urlop, a potem...

— A potem?

— A potem zobaczymy, w jaki sposób wykorzystamy zdolności pani! — ciągnie dalej, nie patrząc jej w oczy generał. — Fakt jednak, że ma pani teraz jedno ramię bezwładne, będzie jej w przyszłości utrudniał dalszą pracę w naszym zawodzie... są to zbyt wyraźne, tak zwane w paszporcie „znaki szczególne”.

Małgorzata pali w milczeniu papierosa. Jeszcze walczy w niej tęsknoty za światem przygod, a równocześnie obezwładnia ją wielkie zmęczenie i pragnienie spokoju...

(D. c. n.)